

[Mose Hansen.]

Den højtærede handelsminister foreslår nu en mindre ændring i bestemmelserne om mælkeudsalgsstedernes åbningstider, gående ud på, at der kan finde en fordeling sted med hensyn til tiderne efter en plan, som skal godkendes af kommunalbestyrelserne under hensyntagen til forbrugernes og leverandørernes interesser. Motiveringen for den foreslåede ændring findes anført i lovforslagets bemærkninger og fremsættelsen; den må først og fremmest søges i erhvervets lange arbejdstid samt vanskelighederne ved at skaffe arbejdskraft under disse forhold. De angivne begrundelser er velkendte og gør sig gældende på mange andre områder; som allerede nævnt er mælk et vigtigt næringsmiddel, men samtidig vanskelig at opbevare flere dage i husholdningen, for trods velfærd har endnu ikke alle fået køleskab.

Som samfundet udvikler sig i disse år med krav om nedsat arbejdstid og længere ferier, opstår der problemer med at få udført vigtige samfunds- og forbrugerfunktioner på alle ugens dage. Vedtagelsen af den foreslåede ændring i mælkeloven kan efter min opfattelse medføre, at der i fremtiden yderligere opstår interessekonflikter mellem på den ene side dem, der betragter nedsat arbejdstid og lang ferie som velerhvervede rettigheder, og på den anden side de arbejdsgrupper, der er nødvendige for, at påkrævede samfunds- og forbrugerfunktioner kan foregå.

Det er forståeligt, om detailhandlere, der handler med mælk, nu også ønsker at få del i det sociale gode, som øget fritid siges at være, men hvad med konsekvenserne på nært beslægtede områder? Hvad med mejeriernes personale og leverandørerne? En skønne dag møder de med deres lige så berettigede krav, men den ko, der skal levere mælken, er endnu ikke instillet på den forkortede arbejdsuge. Derfor bliver der færre køer, samtidig med at kørerne vandrer mod vest, medens forbrugerne vandrer mod øst, så vi får den skæve udvikling og måske mangel på mælk til storbyerne øst for Store-Bælt. Forlænget opbevaring vil også virke fordyrende og sandsynligvis tillige kvalitetsforringende.

Jeg går altså ud fra, at ministeren vil sørge for, at loven bliver administreret i overensstemmelse med bemærkningerne og

frem sættelsen; ministeren har her klart givet udtryk for, at de foreslåede lovændringer ikke må medføre ulemper for forbrugere og leverandører.

Det siges i lovforslagets bemærkninger, at det skal stå den enkelte frit for at holde åbent trods en af organisationerne vedtaget og godkendt turnusordning. Denne bemærkning er for vort parti af meget stor betydning, idet vi er modstandere af organisationstvang og ønsker næringsfriheden sikret; vi mener, at denne frihed burde fastslås i selve lovteksten, så der ingen sinde kan opstå tvivl om fortolkningen. Tvivlsomme lovforklaringer har vi set nok af i den senere tid.

Som allerede nævnt er det kun en mindre ændring, der er tale om, og vort parti kan tiltræde den med de betænkeligheder, jeg har udtrykt.

Handelsministeren (Barnsgaard): Jeg takker ordførerne for den tilslutning, de har givet lovforslaget.

Over for de principielle betragtninger, der er fremført, vil jeg gerne sige, at skal man ind på tankegangen om at give monopol til bestemte områder, sådan som denne lov jo er udtryk for, må det selvsagt være sådan, at der med monolet følger særlige forpligtelser. Jeg mener ikke, at der med denne lempelse i detailmejeriernes pligt til at holde åbent sker noget væsentligt afbræk i den pligt, man har til at sørge for bybefolkningens forsyning med mælk og fløde til alle tider og kontinuerligt, sådan som forudsætningen må være det.

Jeg havde ikke forestillet mig, at det skulle være muligt at komme igennem førstebehandlingen af dette lille lovforslag, uden at mere principielle betragtninger om mælkeforsyningens fremtid ville blive rejst. Jeg finder det imidlertid ikke rigtigt på dette tidspunkt at gå ind i en egentlig debat om det fremtidsperspektiv, der rejser sig, men jeg skal da gerne, foranlediget af de udtalelser, der her er faldet, sige, at det også er min opfattelse, at når det moderne industrisamfund udvikler sig bl.a. med det til følge, at der bliver flere og flere ægtepar, hvor begge ægtefæller er udearbejdende med deraf følgende mindre tid til indkøb, så må selvsagt enhver regulering af detaildistributionen tage hensyn til denne ud-